

3/2020

Polku

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan lehti 27.5.2020

Anttola / Haukivuori / Ristiina / Ristimäki / Savilahti / Suomenniemi

s. 6 Tekniikka Sanan tukena

*Pappeus on
kutsumus s. 4*

*Grillin
kautta s. 9*

*Pienet hyvät teot
merkitsevät s. 10*

Pääkirjoitus

Kansakunta syntyy kulttuurista

MIKKELI ON väkilukuaan suurempi. Kaupunki on kuntaliitosten myötä suhteellisen laaja. Statusta nostavat merkittävät laitokset ja virastot. Essote palvelee koko eteläistä Savoa, aluehallintovirastosta ohjataan lääninä ja Maavoimien esikunta johtaa Suomen kenttäpuolustusta. Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta ja hiippakunta ovat Etelä-Savon ja osin Kymenlaakson kirkollisen elämän keskuksia. Lukuisten järjestöjen toiminta lyö kättä elinkeinoelämän kanssa.

Monet suuretkin yritykset ovat löytäneet kotinsa Mikkelin alueelta. Toivoa sopii, että taloudelliset edellytykset pysyvät hyvinä, koska paikkakunnan elinvoimaisuus riippuu paljolti työmahdollisuuksista. Mikä pitää mahdollisuuksia ja aktiivisuutta käynnissä? Eteläsavolainen kekseliäisyys ja tietotaito syntyy osaltaan opetus- ja kulttuuritoiminnasta. Paitsi peruskoulutus, myös aikuisten vapaa sivistystyö ja harrastustoiminta ovat hyvän elä-

män perusta. Unohtaa ei sovi Mikkelin korkeakouluja ja ammattiopistoa.

Lapsiin ja nuoriin panostaminen on pääomaa, johon sijoittaminen tuottaa moninkertaisesti. Se on tulevaisuuden luovuuden ja innovatiivisuuden elinehto. Rakenteet, strategiat tai laskelmat eivät itsessään luo mitään. Ihmiset panevat asiat tapahtumaan. Kansakunta syntyy kulttuurista, yhdessä tekemisestä. Kirkolla on ollut tärkeä rooli sivistyksen ja kulttuurin luonnissa ja ylläpidossa. Lähes puolet seurakunnan toiminnasta on lapsi- ja nuorisotyötä. Kun rajoitukset hellittävät toivotamme kaikki mukaan seurakunnan leireille, kinkereille, kuoroihin ja palveluksiin. Aikuisetkin. Seuraa myös edelleen toimintaamme verkossa, jonka kautta voit keskustella kanssamme somessa ja palstoilla. Tai, soita!

Veikko Hiiri
päätoimittaja

Tuomiorovastilta

Armas aika

NYT ON TAAS käsillä se aika vuodesta, jolloin eräs rakastetuimmista virsistämme kajahtaa ilmoille. Suvivirttä lauletaan tosin tänä keväänä kovin erilaisissa tunnelmissa kuin mihin olemme yleensä tottuneet. Tuttua virttä ei kuulla koulujen kevätjuhliissa eikä kirkkoisakaan kovin laajan seurakunnan keskellä. Mutta kuitenkin sitä varmasti monen mielessä hyräillään ja ehkä näinä aikoina erityisen hartaasti. Virsihän kertoo odotuksen ja kaipuun täyttymisestä, kun lämpö, kauneus ja uuden elämän viriäminen vihdoin saavuttaa meidät.

Virren syntyhistorialla on kyllä jonkinlaisia kiinnekohtia myös tähän poikkeusaikaan, jonka keskellä nyt elämme. Muutama vuosi ennen virren suomenkielistä julkaisemista 1600-luvun lopussa maatamme kohtasivat järkyttävät katovuodet. Kesä ei tullut oikeastaan ollenkaan kolmeen vuoteen ja siksi sadotkin tuhoutuivat melkein kokonaan. Arvioiden mukaan lähes kolmannes koko Suomen väestöstä kuoli nälkään ja sen mukanaan tuomiin tauteihin. Ei siis ihme, että eräs hämäläinen kirkkoisäntä kuvaili kansan tuntoja noihin aikoihin seuraavasti: ”Saimme kestää sellaisen nälänhädän, että todennäköisesti ei toista sellaista ole maailman alusta ollut”.

Vuosisatojen ajan samanlaisena säilynyt luonnon heräämisen kuva-

us virren ensimmäisessä säkeistössä lieenee juurtunut suomalaiseen sieluun jo tuolloin. Kesä oli ratkaisevan elintärkeää aikaa. Aurinko, lämpö ja viljan kasvu olivat enemmän kuin herkkiä kielikuvia. Niistä riippuvat koko elämisen edellytykset. Esi-isillemme luottamus Jumalan armoon, huolenpitoon ja suojeluksen oli itsestäänselvyys, joiden varaan elämä rakentui.

Olisiko kevätvirren tärkeä opetus meille se, että elämä on lahjaa ja selaisena saamme sen ottaa vastaan? Kaikkein keskeisimmässä kohdassa virsi johtaa meitä Kristuksen, Vapahtajamme luokse. Eikä ihme, sillä juuri häneltä me saamme armosta kaiken hyvän tätä ja tulevaa elämää varten. Siksi suvivirren neljättä säkeistöä on hyvä tänäkin keväänä viritellä toiveikkaana hiljaa sydämessään:

*Oi Jeesus Kristus jalo ja
kirkas paisteemme,
sä sydäntämme valo,
ain asu luonamme.
Sun rakkautes liekki
sytytä rintaamme,
luo meihin uusi mieli,
pois poista murheemme.*

Juha Palm
tuomiorovasti

Polku 3/2020

Kädessäsi oleva Polku-lehti on hieman ohuempi kuin normaalisti. Tämä johtuu siitä, että seurakunnan toiminta on poikkeusaikana hoidettu etäyhteyksin, kokoontumisia tiloissa ei toistaiseksi järjestetä. Näin tapahtumien rivi-ilmoituksia ei ole ja ilmoitussivut on jätetty tästä numerosta pois. Sen sijaan työalat kertovat poikkeusolojen tapahtumista juttupalstoilla. Tilanne voi muuttua nopeastikin hallituksen uusien päätösten myötä.

Toimintaahan seurakunnassa on edelleen paljon. Kasvatusalalla mm. nuorisotyö käyttää monia erilaisia some-kanavia, joissa he itse tekevät sisältöjä. Diakonia palvelee puhelimitse ja järjestää ruokakassijakeleita. Niistä sisäsiivuilla. Seurakunta on panostanut myös lakisääteisiin jumalanpalveluksiin striimaamalla niitä suorina nettiin. Lehdessä tekniikan toteuttajat valaisevat, mitä videolähetyksen kulisseissa tehdään, jotta tapahtuma on kotisohvalta katsottavissa.

Pysykää kanavilla

Tiedotteet ja uutiset ovat nettisivulla www.mikkelintuomiokirkkoseurakunta.fi. Jumalanpalveluksia ja hartauksia on katsottavissa youtube.com. Seurakunnan Facebook-sivulla voi käydä keskustelua.

Yhteystietoja

Mikkelin kirkkoherranvirasto

Avoimena: ma–pe klo 9–12 ja 13–14
Kaste- ja vihkiasiat: p. 0400 143 282
Hautausasiat p. 0400 143 281
Seurakunnan vaihde: 0400 143 300
Käyntiosoite: Savilahdenkatu 20, Mikkeli
Postiosoite: PL 21, 50101 Mikkeli
Sähköposti: kirkkoherranvirasto.mikkeli@evl.fi
Fax: 015 336 180

Anna palautetta

veikko.hiiri@evl.fi, p. 0400 143 278

Polku

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan tiedotuslehti

Julkaisija

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta

Päätoimittaja

Veikko Hiiri, p. 0400 143 278, veikko.hiiri@evl.fi

Seurakunnan ilmoitukset

Hanna Ränin, p. 0400 143 277, hanna.raina@evl.fi

Taitto Tk mediatulo Oy

Kannen kuva Istockphoto

Paino PunaMusta Oy

Painos 26 000 kpl.

Jakelu Suomen Suorajakelu Oy ja Posti Oy

Seuraava lehti ilmestyy 2.9.2020.
Aineistot ke 13.8.2020 mennessä.

Seurakunnan uudet työntekijät siunattiin tehtäviinsä 10.5. äitienpäivänä. Työnsä ovat aloittaneet diakoni Maria Vasamaa, diakonissa Hanna Jarva ja kanttori Jouni Vaaja. Juha Palm ojensi kaikille kukat palveluksen jälkeen, kuvassa Hanna Jarva.

Kirkkoherran välillinen vaali

Kirkkovaltuusto on esittänyt Mikkelin hiippakunnan tuomiokapitulille, että tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherran vaali toimitetaan välillisellä vaalitavalla.

TEKSTI: Markku Salmi
KUVA: Veikko Hiiri

TUOMIOKAPITULI julistaa viran haettavaksi. Hakuajan päätyttyä tuomiokapituli antaa hakijoista lausunnon seurakunnalle. Siinä todetaan hakijoiden kelpoisuus ja arvioidaan heidän taitonsa ja kykynsä virkaan, huomioiden yleisten nimitysperusteiden lisäksi seurakunnan ilmoittamat viran erityiset tarpeet. Lausunto ja hakemukset lähetetään seurakunnalle.

Tuomiokapituli määrää myös henkilön, esimerkiksi lääninrovastin, jonka tehtävänä on vaalin valmistelemisen seurakunnassa. Lopullinen vastuu valmistelusta ja päätösehdotuksen teosta kuuluu kuitenkin kirkkoneuvostolle. Siksi valmistelijaksi määrätyn on hyvä pohtia valmistelutoimenpiteitä yhdessä seurakunnan luottamushenkilöiden kanssa.

Seurakunta päättää hakijoiden haastattelusta ja soveltuvuusarviointiin lähettamisestä. Kirkkoneuvosto yleensä päättää, ketkä suorittavat haastattelun. Halutessaan kirkkovaltuustokin voi haastatella hakijoita, mutta pääsääntöisesti sen tekee asioita valmistelevaan asetettu työryhmä. Haastattelun ja mahdollisten näytteiden antamisen (esimerkiksi saarna tai juma-

lanpalveluksen toimittaminen) osalta hakijoita on kohdeltava tasapuolisesti. Jos hakijoita on useita, voidaan tässä vaiheessa kuitenkin joutua tekemään esikarsintaa normaalin rekrytointiprosessin mukaisesti.

Valtuusto voi tehdä ansiovertailun ja haastattelun

Vaalin toimittamista varten hakijoista on syytä tehdä ansiovertailu. Siinä huomioidaan hakijoiden koulutuksen ja aiemman työkokemuksen lisäksi sellaiset ominaisuudet, tiedot ja taidot, jotka ovat eduksi viran hoitamisessa. Kirkkoneuvosto tekee valtuustolle hakemuksiin, ansiovertailuun, tuomiokapitulin lausuntoon, haastatteluihin ja soveltuvuusarviointeihin perustuvan päätösehdotuksen siitä, kenet hakijoista virkaan tulisi valita. Jos valtuutetut ovat yksimielisiä päätösehdotuksessa esitetyn henkilön valinnasta, vaalia ei tarvitse toimittaa suljetuin lipuin tai muuta vaalimenettelyä noudattaen.

Tarvittaessa vaali on kaksivaiheinen. Jos vaalin ensimmäisellä kierroksella kukaan hakijoista ei saa yli puolta annetuista äänistä, toimitetaan samassa kokouksessa uusi vaali. Siinä ovat mukana kaksi ensimmäisessä vaalissa eniten ääniä saanutta hakijaa. Toi-

”Mikkeliin valitaan syksyllä uusi kirkkoherra. Tuomiorovasti Juha Palm jää eläkkeelle 1.12.2020.”

sella kierroksella eniten ääniä saanut hakija tulee valituksi virkaan. Jos äänet menevät ratkaisevassa äänestyksessä tasan, tuomiokapituli antaa viranhoitomääräyksen jommallekummalle eniten ääniä saaneesta hakijasta nimitysperusteet huomioiden.

Jos virkaan on vain yksi pätevä hakija, tuomiokapituli voi kirkkovaltuuston pyynnöstä julistaa viran uudelleen haettavaksi. Samoin voidaan menetellä tilanteissa, joissa katsotaan seurakunnan edun vaativan viran laittamista uudelleen hakuun, vaikka hakijoita olisi useampiakin.

MIKKELIN
TUOMIOKIRKKO-
SEURAKUNTA

Seurakuntapalvelut

Seurakunnan Toimentuvan rakennukset irtaimistoihin lahjoitetaan Mikkelin Toimenpojat ry:lle. Samalla myönnettiin oikeus käyttää laavua ja metsätietä. Domus asianhallintajärjestelmä päätettiin ottaa käyttöön Triplan Oy:n toimittamana. Käyttöönottoprojektin vetäjinä ovat hallinnon omat työntekijät, jotka toimivat jatkossa myös järjestelmän pääkäyttäjinä. Myös seurakuntakeskuksen 2. kerroksen esitystekniikka uusitaan. Se tilataan Studiotec Oy:ltä ja iloihin asennetaan äänentoistolaitteet ja kuvaprojisoitintekniikka. Näin suurissa tilaisuuksissa, joissa Ristimäki-, Savi-lahti- ja Pirttiniemisalit on yhdistetty, ääni saadaan kuulumaan myös takimmaisissa saleissa.

Henkilöstöasioita

Hallintojohtaja Markku Salmelle myönnettiin ero virasta 1.11.2020 eläkkeelle siirtymistä varten. Keskeisten virkojen hoitajien eläköityminen tuo valtuustolle tehtävän varmistaa seurakunnan hallinnon hyvää toimivuus jatkossakin. Valtuusto päätti perustaa talousjohtajan viran ja antaa talouspäällikkö Tiina Snickerille tähän viranhoitomääräyksen 1.11.2020 lukien. Samalla lakkautettiin hallintojohtajan ja talouspäällikön virat.

Valtuusto päätti myös perustaa seurakuntaan HR-asiantuntijan viran 1.11.2020 lukien henkilöstösihteerin tehtävän tilalle. Edelleen kirkkovaltuusto perusti taloushallinnon asiantuntijan viran luonnollisen poistuman johdosta vapautuvan kirjanpitäjän viran tilalle. Näin varmistetaan tukipalveluiden jatkuvuus sekä kehitetään talous- ja henkilöstöhallintoa henkilöstön kokonaismäärän vähentyessä.

Tilinpäätökset 2019

Tuomiokirkkoseurakunnan talous oli tasapainossa vuoden 2019 lopussa. Vuosikate oli tavoitetasolla ja sillä pystyttiin kattamaan investoinnit ja lainan lyhen- nys strategian mukaisesti. Tilikauden tulos on 197 000 euroa. Poistoerokirjauksen jälkeen tilikauden ylijäämäksi muodostui 311 000 euroa.

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan palveluksessa vuoden 2019 lopussa kaikki palvelussuhteet mukaan lukien oli 122 (128) henkilöä. Se on 4,6 prosenttia vähemmän kuin edellisen vuoden lopussa. Yhdeksän henkilöä oli vuodenvaihteessa vapaalla tai lomautettuna, todellinen työssä olevien määrä oli 113 henkilöä.

Pappeus on kutsumus

Kappalainen Erkki Laine vihittiin papiksi Helsingin tuomiokirkossa kesäkuussa 1990. Lähes kolmekymmentä vuotta myöhemmin hänen lähtösaarnansa kuullaan verkon välityksellä Mikkelin tuomiokirkosta 31. toukokuuta

TEKSTI JA KUVA Hanna Räinen

MIKKELIN tuomiokirkkoseurakunnan kappalainen **Erkki Laine** on tullut monille seurakuntalaisille tutuksi vuosien aikana. Laine aloitti työt Mikkelissä vuoden 2000 syyskuussa aluksi Lehmuskylän piirin alueella ja siirtyi myöhemmin Eteläisen piirin seurakuntapastoriksi.

Laine on syntynyt Juvalla, mutta hänen kotikaupunkinsa on Kouvola. Siellä hän opiskeli yo-merkonomin tutkinnon ja tie vei lopulta Helsinkiin atk-alan töihin.

– Koin hengellisen heräämisen 80-luvun alussa. Koin, että Jumala kutsui minua papin työhön. 27-vuotiaana pääsin teologiseen tiedekuntaan opiskelemaan, Laine muistelee.

Pappisvihkimys tapahtui Helsingin tuomiokirkossa 2.6.1990. Piispa **Samuel Lehtonen** suoritti vihkimisen. Laineen ensimmäinen papin virka oli Vihdin seurakunnassa, jossa hän työskenteli kahdeksan vuotta. Sieltä hän siirtyi Kerimäen kautta Mikkelisiin.

– Olin muutaman vuoden Eteläisen piirin seurakuntapastorin virassa. Vuonna 2005 minut valittiin saman piirin kappalaisen virkaan rovasti Jaakko Korhosen jäätyä eläkkeelle. Vuonna 2013 nimike muuttui kappalaisen viraksi seu-

rakunnan rakennemuutoksen vuoksi, hän kertoo.

Evangelioimistyö lähellä sydäntä

Laine on toiminut seurakunnan evangelioimistyön vastuuteologina monet vuodet.

– Evangelioimistyö on lähellä sydäntäni. Ohjauin siihen mukaan 2000-luvun alussa, kun Mikkelissä käynnistyi kristillisten seurakuntien yhteinen evangelioimistyötä edistävä E4-aluetyöryhmä.

Laineen mukaan evangelioimistyö on ollut Mikkelissä aktiivista.

– Täällä on järjestetty Mikkelin rukoukset -illat vuosittain sekä yhteiskristillisiä missiotapahtumia kuten Amazing Grace ja Toivoa on! Mikkelimissiot.

Hänen mukaansa E4-aluetyöryhmän seurakuntien ja kristillisten järjestöjen yhteistyö on tukenut hänen omaa työtään.

– Mikkelin eri kristillisten seurakuntien välillä vallitsee hyvä luottamus. Työntekijät ovat tulleet tutuiksi toisilleen.

Papin työssä parasta on palveleminen

Laineen mielestä parasta papin työssä ovat olleet toimituksissa tapahtuneet kohtaamiset.

– Tuntuu hyvältä, että olen saanut palvella ihmisiä eri tilanteissa. Yksi kohokohta oli vuosi sitten keväällä, jolloin sain kastaa ensimmäisen lapsenlapseni.

Haastavaa on puolestaan ollut surevien kohtaaminen.

– Kun kohtaan ihmisiä, joita on koskettanut suuri suru, sanat ovat silloin vähissä. Silloin joudun toteamaan, että tärkeintä on olla läsnä ihmisten vierellä.

– Kesällä alkaa uusi elämänvaihe, joka ei enää ole kalenteriin sidottu. Yhdessä vaimoni **Lean** ja koiramme kanssa vietämme aikaa sekä kaupungissa että maaseudulla. Korona-ajan helpottaessa, on myös mahdollista vierailla poikani **Joonan** ja hänen perheensä luona Etelä-Suomessa ja Ruotsissa asuvan **Miia**-tyttäreni luona, Laine suunnittelee.

Hauskoja sattumuksia Laineen uran varrelta

LAINE OLI ajamassa autoa matkalla kohti tuomiokirkkoa toimittamaan jumalanpalvelusta talvisena aamuna, kun hän huomasi poliisiauton ajavan peränsään. Poliisit ajoivat aina seurakuntakeskuksen pihaan saakka.

– Seurakuntakeskuksen pihassa poliisit huomauttivat, että ajan katsastamattomalla ajoneuvolla. Jouduin siinä selittelemään, että asia oli kokonaan unohtunut. Olin tietysti vähän nolona tilanteesta. Poliisit ruuvasivat rekisterikilvet pois ja antoivat luvan, jonka turvin sain ajaa vain takaisin kotiin ja sieltä katsastusasemalle. Sattumuk-

sen jälkeen pääsin vihdoinkin kirkolle, jossa ylivahtimestari **Kimmo Hällback** totesi virnuillen minulle: ”Sullahan oli kokonainen saattue mukana!”

TOINEN HAUSKA MUISTO sattui kastekodissa.

– Olin kastamassa lasta ja lapsen nimeä ilmoittaessa sanoin jostain kumman syystä lapsen kummin nimen. Tähän lapsen isä parahti, että ”ei lapsi ole sen niminen” ja kertoi oikean nimen epäonnistuneelle papille. Sattumuksen jälkeen kastetoimitus jatkui onneksi normaalisti, Laine muistelee.

Sinua kannetaan

Seppo Häkkinen.

YKSI VARHAISIMMISTA lapsuuden muistoistani liittyy Vatilán kylässä sijaitsevaan isäni kotiin. Mummolassa oli vanha hirsinen pihasauna. Talvella isä kantoi minut pyyhkeeseen käärittynä saunasta tupaan. Muistiini on syöpynyt kuva, kuinka lämmin höyry nousee pimeässä illassa, kun isä kantaa minua. Isän sylissä oli turvallista olla.

Kantaminen kuvaa hyvin kristillisen uskon ydintä. Jumala on taivaallinen Isä, joka kantaa meitä ihmisiä samalla tavalla kuin äiti tai isä lastaan. Raamatussa on tästä lupaus: ”Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kantavat ikuiset käsivarret.” (5. Moos. 33:27a.).

Aina emme tunne Jumalan läsnäoloa. Joskus kyselemme, missä Jumala oikein on. Toisinaan on vaikea ymmärtää Jumalaa ja hänen tahtoaan. Vielä vaikeampaa on suostua siihen. Varsinkin elämän kriiseissä, sairauden ja kuoleman keskellä uskomme joutuu koetukselle.

Viime kuukaudet olemme eläneet poikkeusaikaa. Näkymätön virus on aiheuttanut maailmanlaajuisen kriisin. Käsitys oman elämän hallinnasta on rikkoutunut. Totuttu elämän arki on muuttunut eristämisen ja välttelyn rutiiniksi. Pahinta on epävarmuus, jonka kestoakaan ei tiedä.

Koronavirusepidemia on muuttanut myös seurakuntien elämää. Kirkon pe-

rustehtävä on kaikissa oloissa julistaa Jumalan sanaa, jakaa sakramentteja ja toimia kristillisen sanoman levittämiseksi ja lähimmäisenrakkauden toteuttamiseksi. Erityisen tärkeää tämä on poikkeusoloissa. Sillä on merkitystä ihmisten henkisen jaksamisen ja hyvinvoinnin kannalta.

Saan viikoittain raportit hiippakunnan seurakunnista. Niistä on välittynyt kuva siitä, että alun hämmennyksen ja kaaoksen jälkeen löytyi uusi tapa hoitaa kirkon tehtävää. Jumalanpalvelukset välitetään verkossa, diakonian apu on löytänyt uudet kanavat, lapsi- ja nuorisotyö on hyödyntänyt digiosaamis-

Erkki Laineelle tuleva kesä on uuden elämänvaiheen alkua. Eläkepäiville riittää monenlaista tekemistä.

taan, perheneuvonta on tarjonnut apua äkillisiin parisuhdeongelmiin, sairaalasielunhoito ja kirkon keskusteluapu on auttanut hädän keskellä.

Huolenani on ollut, miten apua tarvitsevat löytävät tarvitsemansa tuen ja miten taataan, ettei kukaan jää yksin. Seurakunnista on pidetty yhteyttä erityisesti riskiryhmiin kuuluviin tai osallistuttu muiden toimijoiden kanssa yhteistyössä soittorinkeihin.

Seurakunta elää ennen kaikkea jäsenissään. Erityisen ilahduttavaa on ollut yhteisvastuun ja vapaaehtoisen vastuunkantamisen kasvu ja lähimmäisenrakkauden aalto, jonka poikkeus-

olot ovat saaneet aikaan. Toivottavasti se on koronakriisin pysyviä vaikutuksia meihin mikkililäisiin. Silloin toteutuu Raamatun kehoitus: ”Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.” (Gal. 6:2).

Kesän alkaessa rajoituksia puretaan hallitusti ja asteittain. Seurakunnissa se merkitsee osin palaamista normaaliin elämään, joskin rajoitetusti ja turvallisuutta korostaen. Monia hyväksi havaittuja käytäntöjä toivottavasti jää pysyväksi, kuten esimerkiksi jumalanpalvelusten välittäminen etäyhteyksin.

Koronavirus ei kesän tullen katoa maastamme eikä pandemia lakkaa maa-

ilmasta. Joudumme elämään sen kanssa vielä pitkään. Epävarmuuden, huolten ja pelkojen keskellä jaksamisessa toivo on keskeistä. Siksi kuva kantamisesta on tullut minulle yhä tärkeämmäksi.

Vastoinikäymisissä meistä tuntuu, että Jumala on kaukana. Onneksi olennaisista ei ole meidän uskomme määrä, vaan uskomme kohde: ”Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala.”

Joskus ei yksinkertaisesti jaksa edes ajatella tai muistaa Luoja. Aivan erityisesti silloin on voimassa lupaus: ”sinua kantavat ikuiset käsivarret”.

Seppo Häkkinen
Mikkelin hiippakunnan piispa

”Seurakunta elää ennen kaikkea jäsenissään.”

Säpinää seuroissa

Lapset ja nuoret kokoontuvat digitaalisesti

Työalajohtaja **Ville Kämäräinen** toivoo, että moni korona-aikana aloitettu digitoimintamuoto olisi jatkossakin vahvistamassa seurakunnan kasvatustyön kokoavaa toimintaa.

Ville Kämäräisen mukaan ennen korona-aikaa lasten ja nuorten parissa tehtävässä verkkotyössä hyödynnettiin lähinnä informatiivista somea eli Facebookia ja Instagramia.

– Korona-aikana netin kautta tapahtuva kokoava toiminta on ollut ykkösjuuttumme. Digikokoontumisten myötä toimintamme on ollut vahvasti vuorovaikutteista poikkeusajasta huolimatta, kertoo Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan kasvatuksen työalajohtajana toimiva Kämäräinen.

Koronan alkaessa tuomiokirkkoseurakunnan kasvatustyö teki strategisen linjauksen kokeilla laajalla otteella erilaisia juttuja ja satsata sitten enemmän niihin, joille tuntui olevan tilausta.

Poikkeusaikana netissä ovat toimineet muun muassa muskarit, ekavaryryhmät, perhekerhot, nuortenillat ja -hartaudet, rippikoulukokoontumiset, alakouluikäisten kerhot ja roolipeliryhmät. Kämäräisen mukaan digikokoontumiset ovat saaneet lasten, nuorten ja perheiden keskuudessa pääsääntöisesti hyvän vastaanoton.

– Osallistuja-/katsojamäärillä mitattuna osallistuminen on ollut laajempaa kuin perinteisissä livekontaktijutuissa. On ollut tärkeää hyödyntää lukuisia erilaisia digitaalisia väyliä, jotta jokainen kohderyhmä löytää niistä itselleen parhaiten sopivan. Meillä on ollut käytössä niin Instagram, Facebook, Discord, Zoom, Meet, Teams, Skype, Snapchat, TikTok, Youtube, Watsapp kuin perinteinen sähköposti.

Kämäräisen mukaan lasten- ja nuorisotyön ohjaajat ovat ottaneet korona-ajan haasteen myönteisesti vastaan.

He ovat olleet tunnollisen innostuneita. Olemme toki joutuneet opettelemaan paljon uutta. Kokeilemme edelleen monia erilaisia juttuja, jotta voimme olla mahdollisimman hyvin perheiden ja nuorten tukena. Koen niin, että meillä on ollut korona-aikana heihin varsin hyvä yksilöllinen kontakti.

Nuoret ovat itsekin olleet ohjaajan roolissa myös korona-aikana. Yläkouluikäiset ja heitä hiukan vanhemmat nuoret ovat pitäneet 1.–3.- sekä 4.–6. -luokkalaisille digikerhoja Meet-sovelluksen avulla.

Kämäräinen toivoo, että moni nyt aloitettu digitoimintamuoto olisi jatkossakin vahvistamassa seurakunnan kasvatustyön kokoavaa toimintaa.

– Esimerkiksi livetapahtumien striimaus mahdollistaa laajemman osallistumisen toimintaan. Ainahan paikanpäälle ei pääse, vaikka haluaisikin. Perinteisen livetoiminnan ja digitoiminnan yhdistäminen voi olla tulevaisuuden optimaalinen toimintamalli.

Kämäräinen toteaa, että korona-aikanakin kasvatustyöntekijät ovat toimineet verkon ohella livessä.

– Olemme esimerkiksi valmistaneet lapsille ja nuorille niin sanottuja puuhakasseja, huoltaneet toimintatiloja ja työvälineitä sekä osallistuneet diakonian ruoka-avustuskuljetuksiin.

Juhana Unkuri

Etäkokoukset valtaavat hallinnon

Tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoneuvosto sekä kirkkovaltuusto ovat kokoontuneet etänä Teams-järjestelmän kautta. Jokainen valtuutettu on saanut käyttäjätunnuksen järjestelmään. He voivat kotoa käsin oman tietokoneen nettiyhteyden kautta olla kokouksessa läsnä. Lisäksi tarvitaan verkkokamera ja mikrofoni äänelle. Kokouksen sihteeri varmistaa, että langan päässä on oikea henkilö. Sihteeri ja puheenjohtaja ohjaavat kokouksen kulkua. Kaikki voivat nähdä ja kuulla toisensa. Puheenvuoroja voi pyytää chatti-viestillä tai ”huutamalla” nimensä. Järjestelmässä voi jakaa käsitellyssä olevia dokumentteja, kuvia ja esityksiä yhteisesti katsottavaksi. Kokous voidaan myös haluttaessa lähettää julkisesti seurattavaksi internetiin.

Tekniikka

Korona-aikana jumalanpalveluksiin on ollut

TEKSTI Juhana Unkuri
KUVAT Veikko Hiiri ja Darcmedia

MIKKELIN tuomiokirkkoseurakunnan jumalanpalvelusten striimaustuotannoissa on teknisenä toteuttajana Darcmedia, joka on osa Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulua XAMK:ua.

– Pyrimme kameroidemme kanssa asettumaan kirkossakävijän rooliin, ja välittämään katsojille puheen ja musiikin lisäksi myös yleistä tunnelmaa. Kirkosta löytyy paljon yksityiskohtia, joilla lähetystä saa elävöitettyä ja väritettyä. Esimerkiksi erilaiset symbolit ja esineet ovat lähetysten tekemisen näkökulmasta antoisia, ohjaaja-kuvaaja **Manu Eloaho** luonnehtii.

Darcmedialla on paljon kokemusta esimerkiksi seminaarien sekä muiden

juhla- ja puhetilaisuuksien striimaamisesta. Samaten se on striimannut monia musiikkitilaisuuksia, mm. Mikkelin kaupunginorkesterin konsertteja.

– Jumalanpalveluksia striimattaessa näitä kahta elementtiä on yhdistetty samaan kokonaisuuteen. Suoranaisia yllätyksiä ei ole tullut, mutta tuki aina uutta kokonaisuutta haltuun ottaessa tapahtuu myös uuden oppimista. Jumalanpalvelusten kohdalla pari ensimmäistä viikkoa meni tarkkoja ajoituksia haikessa ja optimaalista kalustokokonpanoa etsiessä.

Monenlaista tekniikkaa

Eloaho kertoo, että jumalanpalvelusten striimaukset aloitettiin yhdellä kameralla mutta jo ensimmäisen lähetyk-

(Ylh.) Manu Eloaho on tekniikan mies sisältötyössä.

(Vas.) Jumalanpalvelusten striimauksessa käytetään runsaasti kalustoa. Jonne Hirvonen säätää lähetysten parametreja Pitäjänkirkossa.

Sanan tukena

mahdollisuus osallistua netin välityksellä.

"Jokainen tilaisuus on arvokas ja vaatii myös lähetys-tekniikalta kunnioitusta esiintyviä kohtaan."

sen jälkeen siirryttiin kahden kameran käyttöön. Kalustoon on kuulunut myös 4–8 mikrofonia, kuvamikseri, äänimikseri, kannettava tietokone ja striimien kooderi.

Yleensä jumalanpalveluksista on vastannut yksi tuotantohenkilö, joka laittaa ennen lähetysten alkua perusasetukset kuntoon. Lähetysten aikana hän tarkkailee ääntä ja tekee siihen tarvittaessa hienosäätöjä.

– Tuotantohenkilön pääasiallinen huomio on kamerassa. Toinen käsi on koko ajan kameralla ja toinen kuvamikserin napilla valmiina vaihtamaan kuvalähdettä. Yhden miehen tuotannossa variointia tehdään aika vähän. Useimmiten kuva pysyy siellä, mistä äänikin kulloinkin tulee.

Muutamissa jumalanpalveluksissa,

esimerkiksi pääsiäisenä paikalla on ollut toinenkin tuotantohenkilö.

– Tällöin kameroita on ollut kolme, ja niistä kaksi on ollut miehitettyjä.

Tyylieroja ja arvokkuutta

Eloahon ohella jumalanpalvelusstriimauksia on ollut vuorollaan ohjaamassa **Jonne Hirvonen**. Kameran varressa on ollut myös **Timo Vainikka**. Eloahon mukaan ohjaajien tyyliissä on myös eroja.

– Minulla on Jonneen verrattuna hie- man hillitympi ja rauhallisempi tyyli leikata ja rytmittää lähetystä. Jumalanpalvelusten luonne toki vaikuttaa jonkin verran meidän molempien tekemiseen. Esimerkiksi kaikkein nopeimmat kameranliikkeet ja leikkaukset olemme jättäneet väliin.

Eloahon mukaan jumalanpalvelus ei kuitenkaan eroa paljon esimerkiksi seminaarin tai konsertin striimaamisesta.

– Jokainen tilaisuus on arvokas ja vaatii myös tekniikalta kunnioitusta esiintyjiä kohtaan. Pyrimme olemaan näkymättömissä, ja teemme oma työmme.

Lähetysten tuottajana seurakunnan tiedottaja **Veikko Hiiri** on tiiviissä yhteistyössä kuvaajien kanssa. Ennakoon suunnitellaan asioiden hyvä näkyminen ja kuuluminen ruudussa. Tuottajan kanssa pohditaan tyyliä ja palveluksen tärkeitä kohtia. Lisäksi tuottaja ohjaa toimittavaa henkilökuntaa alttarilla asetumisissa ja liikkeissä.

Insinööriys on ollut hyödyksi

Noin puolet Darcmedian tuotannoista on oman organisaation eli Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun markkinointia, viestintää ja opetusmateriaalituotantoa. Toinen puolikas on ulosmyytävää palvelutoimintaa.

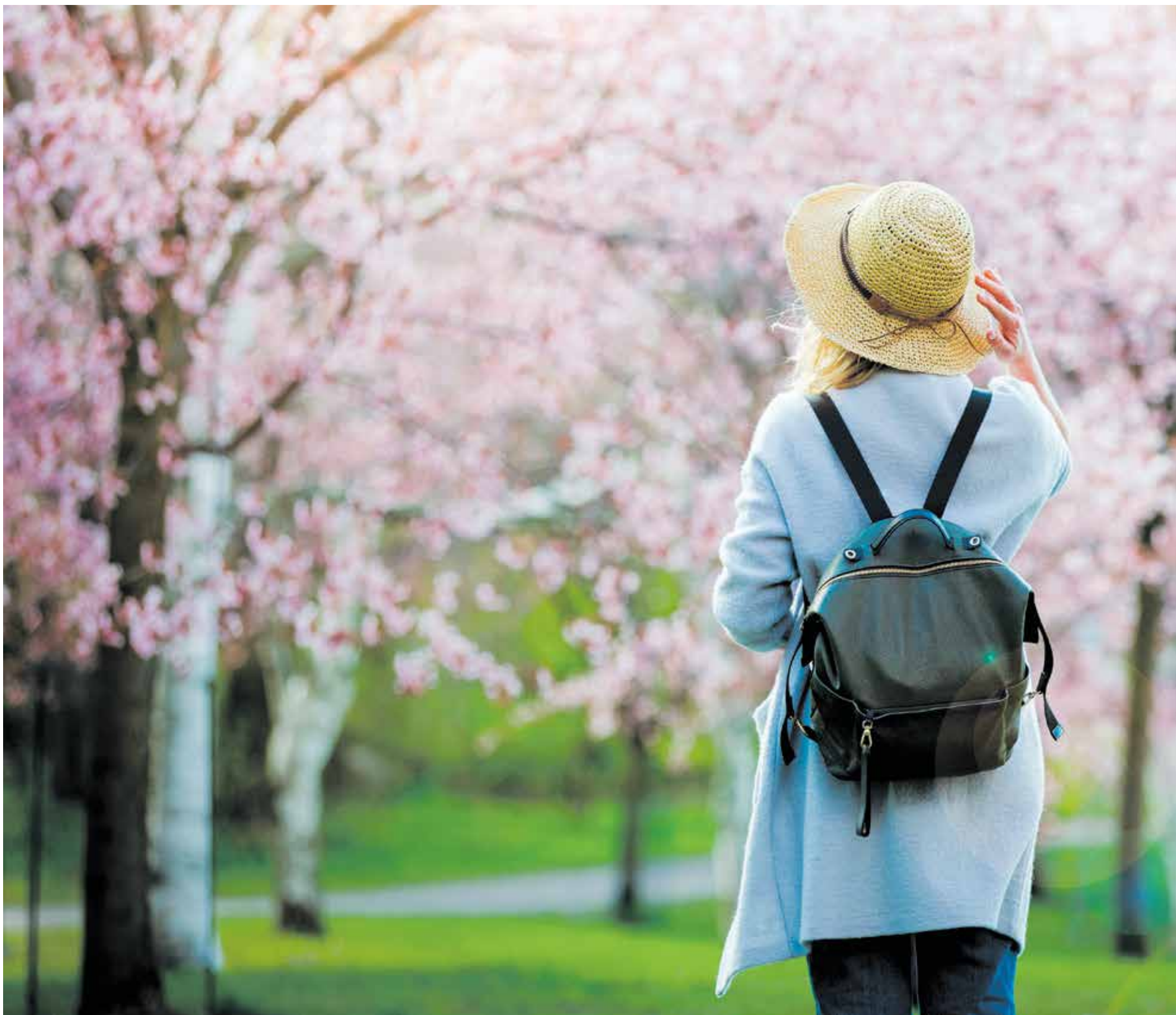
– Teemme paljon erilaisia esittely- ja markkinointivideoita, opetus- ja koulutusvideoita, striimauksia, tallenteita ja valokuvauksia sekä talon sisälle että vaikutusalueellamme oleville yrityksille ja yhteisöille, Eloaho kertoo.

Eloaho, 40, on kotoisin Kymenlaaksosta litistä, mutta hän on asunut jo 20 vuoden ajan Mikkeliä.

– Puolisavolainen lienee hyvä määritelmä näiden numeroiden valossa.

Koulutukseltaan Eloaho on mediatekniikan insinööri, mutta työuransa hän on tehnyt pääasiassa sisällöntuotannon puolella. Darcmediassa hän on työskennellyt jo 15 vuoden ajan.

– Toki tämä ala on myös kovasti tekninen, joten insinööriys on ollut matkan varrella hyödyksi.

Uudenlainainen

Rajoituksien
keväästä
huolimatta
kekseliäs ihminen
on läsnä.
Kriisissäkin on
mahdollisuus.

TEKSTI Eija Juuma
KUVA Istockphoto

OLEMME TOTTUNEET suomalaisessa yhteiskunnassa siihen, että monenlaiset elämää uhkaavat riskit on kyetty saamaan poliittisen järjestelmän, tieteen, talouden ja lain avulla hallintaan. Tämä kevät toi tullessaan riskin (koronaepidemia), jota emme ole heti kyenneet eliminoimaan.

Myös me mikkeliäiset olemme joutuneet kohtaamaan omassa arjessamme nopeasti muuttuneen tilanteen. Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnassa se on tarkoittanut sitä, että muutamassa päivässä diakoniatyöntekijät, nuori-

sotyönohjaajat, lapsityöntekijät, papit, kanttorit, tiedotus ja tukitoimet käärivät hihansa sanan varsinaisessa merkityksessä ja tarttuivat toimeen. Muutuneiden toimintatapojen myötä toteutamme perustehtäväämme: usko, toivo ja rakkaus.

Tarvitsemme toisiamme

Näin haastavassa tilanteessa yhteinen vastuu ja tekeminen ovat ainoa tapa toimia. Olemme mukana mm. koronatilanteen myötä syntyneessä Porukalla-hankkeessa, joka kokoaa ja organisoii niin ruoka-apua, perheiden ja nuorten tukea, henkisestä tukea ja tietoa, kuin-

ka jokainen halukas mikkeliäinen voi tulla vapaaehtoisesti kantamaan vastuuta. Osa työntekijöistämme on mukana Essoten käynnistämässä soitto-ringissä, jonka tehtävänä on kartoittaa ikäihmisten tilannetta. Kasvatuksen työala on laajalla rintamalla pitänyt yhteyttä lapsiperheisiin, lapsiin ja nuoriin sekä on käynnistänyt digitaalisia kerhoja. Papit ja kanttorit tekevät perustyötään toimittamalla jumalanpalveluksia ja kirkollisia toimituksia. Diakonit ja papit vastaavat ihmisten henkisen tuen tarpeeseen. Perheneuvojat, sairaalasielunhoitajat ja oppilaitospappi tekevät perustyötään puhelimitse ja digitaalisesti.

kevät

”Jumala suokoon minulle tyyneyttä hyväksyä ne asiat, joita en voi muuttaa, rohkeutta muuttaa niitä asioita, joita voin, ja viisautta erottaa nämä toisistaan.”

Me tarvitsemme toisiamme, mutta erityisesti tänä aikana, kun epävarmuus on käsinkosketeltavissa. Suomalainen on tottunut pärjäämään omin voimin. Avun pyytäminen voi tuntua vaikealta varsinkin niillä, jotka ovat tottuneet

pärjäämään. Siksi rohkaisen sinua: Hae apua ajoissa. Pidä rima matalalla! Soita sukulaiselle, ystävälle, naapurille tai työkaverille. Soita tutulle papille, nuorisotyönohjaajalle, lapsityöntekijälle, kanttorille tai diakonille.

Kohtaamispaikka

Jutun kirjoittaja nuorena kesätyöntekijänä John Nurminen Oy:n satamakonttorissa.

Grillin kautta

Opiskeluaikoina 80-luvulla olin kolmena kesänä töissä Helsingin Länsisatamassa Jätkäsaarella. Seurakuntaharjoittelut olin jo suorittanut, halusin nähdä muutakin. Maaseututaustaiselle teologian opiskelijalle satamamilljö olikin aivan uusi maailma.

Kovan elämän kuluttamien miesten työkalut oli aika ronski. Kaikenlaista jäynää ja joskus rajunpuoleista grillaamistakin harrastettiin. Sen sain itsekin tuta. Työparikseni sain erään Sepon, joka oli stadin kundi viidennessä polvessa. Kerran meitä oli muutama äijä juttelemassa niitä näitä. Seppo päätti vitsailla teologian opiskelijan silmälasista. Joku ihmeen oivallus kirjoitti minut heittämään sopivan vastaiskun. Siitäkös koko äijäkööri repesi remakkaan nauruun. Seppo sai nenilleen, mutta virnisti iloisesti takaisin. Tuon episodin myötä meistä tuli hyvät ystävät ja perhetuttavat.

Eräällä kaupunkikeikalla Seppo esitteli Helsingin nähtävyyksiä. Hietanien hautausmaan kohdalla Seppo tokaisi: ”Tossa kiviainan takana mulla on viimeinen leiripaikka.” Samalla hän viittasi krematorion suuntaan ja lisäsi: ”Sisään mennään sitten ton grillin kautta.”

Äskettäin kuulin, että Seppo on siirtynyt kiviainan taakse. Grillin kautta. Muistelen lämmöllä häntä ja muitakin sataman työkavereita. Satamassa opin, että suomalainen mies arvostaa arkista puhetta ja rehellistä toveruutta.

Kari Rossi

Lasten ja nuorten kesän leiritoiminta

Seurakunnan kesätoiminta torjuu yksinäisyyttä ja palvelee lapsen ja nuoren sekä koko perheen kokonaisvaltaista hyvinvointia. Hyväksi havaittuja toimintamalleja järjestetään Mikkelissä kesällä 2020 ja tilanteeseen pyritään luomaan joustavasti uusiakin toimintatapoja.

Rippikoulut

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta järjestää kesän rippikoululeirit alkaen juhannuksen jälkeisellä viikolla. Leirijakson pituus on lyhennetty viiteen päivään, jolloin kaikille leireille löytyy leirikeskus ja henkilökunta. Rippikoulun voi suorittaa myös vaihtoehtoisesti ilta/etärippikouluna syksyllä. Jos koronatilanne ei mahdollista kesän leirijaksoja, niin leirit toteutetaan viikonloppuleireinä syksyllä. Rippikoululaisten konfirmaatiot järjestetään syksyllä. Rippikoululaisia ja heidän huoltajiaan tiedotetaan henkilökohtaisesti rippikoulujen aikatauluista ja muista käytännön asioista.

Lasten päiväleirit

Kesäkuun alusta alkava seurakunnan päiväleiritoiminta järjestetään soveltavien osin. Joitain muutoksia toimintaa saattaa tulla ja toiminnan sisällössä huomioidaan mahdollisimman hyvin epidemiaan liittyvät näkökohdat.

Lasten kesäleirit leirikeskuksissa

Juhannuksen ympärille suunnitellut leirit perutaan. Alakouluikäisille kehitetään korvaavaa toimintaa mahdollisuuksien mukaan. Elokuussa järjestetään lasten telttaleiri Lusikkaniemen kesäkodilla Suomenniemellä.

Tiedustelut:

Kasvatuksen työalajohtaja Ville Kämäräinen 0400 143 236

Vapaaehtoisessa työssä

Anttolan kirkonmäellä ovat seurakunnan ja ViaDian vapaaehtoiset jakaneet neljän ja puolen vuoden aikana noin 5400 ruokakassia. Tilauksia ottaa vastaan diakonissa Reetta Sirkiä numerossa 0400 143 452. (Kuva: Kaarina Oittinen)

Pienetkin hyvät teot merkitsevät

Pieni kaunis ele, jonka lähimmäiselle osoitat, voi olla hänelle tärkeämpi kuin osaat aavistaakaan. Emme voi tietää ihmisestä päälle päin millaisia tarinoita ja taakkoja kukin meistä kantaa mukanaan. Kysymällä mitä kuuluu, osoitat välittäväsi.

Sopivassa hetkessä lausutut pienet sanat voivat kannatella kuulijaansa hyvin pitkään, jopa läpi elämänpolun. Turvallisuuden tunnetta lisäävä voimalaus voi olla se, jonka turvin haasteiden suosta nouseaan. On tärkeää kuulla, ettei ole yksin, vaan ajatuksiaan voi jakaa ja tulla kuulluksi, etänäkin.

Nyt jos koskaan lähimmäisen auttaminen on tullut meille kaikille ajankoh- taiseksi. Tarvitaan kuulevia korvia ja lohduttavia sanoja, ruoka-kassien toimittajia, poikkeuksellisten virikkeiden keksijöitä ja tuottajia, yhteenkuuluvuutta sekä ymmärrystä ja toivoa. Me selviämme tästä vielä, porukalla.

Toivottavasti poikkeusaika tulee synnyttämään paljon uusia ja hyviä käytänteitä, jotka jäävät elämään: turvallisuuden tunteen lisääntymistä esim. WhatsApp- naapuriapuryhmien muodossa kotikaduilla tai taloyhtiöissä, vapaaehtoistoiminnan arvostusta ja uusia muotoja sekä auttamisen talkoohenkeä, joka palkitsee tekijäänsä onnellisuuden ja merkityksellisuuden kokemuksella. Vaikka turvavälit vievät meitä fyysisesti etäämmälle toisistamme, on yhteisöllisyys silti mahdollista ja se toimii vastavoimana yksinäisyydelle. Eri tahojen välinen yhteistyö voimistuu, kun elämä haastaa.

Poikkeustilanne voi synnyttää myös tekemisen puutetta. Vapaaehtoistoimintaan voit osallistua matalalla kynnyksellä ja itsellesi sopivalla panoksella. Auttamalla muita hoidat myös omaa hyvinvointiasi.

Bongaa listalta pieni hyvä teko, jonka toteutat ja tunnustele, miltä se sinusta itsestäsi tuntuu:

- Leivo ja vie maistaisia naapuriin
- Neulo villasukat ja lahjoita ne
- Ota luontovalokuvia ja lähetä hänelle, joka ei itse pääse luonnon helmaan
- Kirjoita kirje henkilölle, joka ilahtuisi kirjeestäsi
- Tee yllätyssoitto tuttavalle pitkästä aikaa
- Lähetä etähalauksia lähipiirillesi

Ehkä hymyilet jo! Hyvän tekeminen tekee hyvää ja hyvä teko tarttuu.

Sari Leppänen
hankekoordinaattori Hyvä teko tarttuu

Ilmoittaudu vapaaehtoiseksi:
www.vapaaehtoisty.fi/mikkeli
www.meijanmikkeli.fi/porukalla
Facebook: hyvä teko tarttuu
Instagram: hyva_teko_tarttuu

Diakonissa Hannele Salo järjestelee ruokakasseja tarvitseville.

Diakonian ruoka toimii ulkosalla

TEKSTI JA KUVA Veikko Hiiri

EPIDEMIATILANTEEN vuoksi ViaDia (Vapaakirkon diakoniatyö) joutui sulkemaan ovensa. Tämän vuoksi hävikkiruokakassien jakelua ei enää voitu hoitaa suoraan Moision toimipisteeltä. Niinpä jakelu organisoitiin seurakunnan kautta siten, että nuorisotyö hakee valmiiksi pakatut ruoka-

kassit ja toimittaa ne tuomiokirkolle. Apua tarvitsevat voivat soittaa diakonian numeroon etukäteen ja tilata sopivia kasseja. Omalla niemellä varattu kassi haetaan jakelupäivinä kirkolta, jossa seurakunnan diakoniatyön henkilöt ovat olleet vastaanottamassa ihmisiä. Johtava diakoniatyöntekijä **Anne Pöyry** kertoo, että liikuntaesteisille tai riskiryhmäläisille voidaan myös kas-

Diakoniatyöntekijät ovat tav

Ryhmätoiminnoissa ja tapahtumissa jatkuu toistaiseksi tauko. Etäseurakuntakerho Ristiinan alueella toimii kirjeitse. Jos haluat liittyä mukaan, ota yhteyttä: p. 0400 143 251 tai taru.rantalainen@evl.fi.

Diakonian puhelinpäivystys ajanvaraus- ta varten keskustan alueella, Ristimäen ja Savilahden alue seurakunnat: ma, ti ja pe klo 9–11 p. 0400 143 250. Anttolan, Haukivuoren, Ristiinan ja Suomenniemen alue seurakunnissa varaa aika alueen diakoniatyöntekijältä. Ota meihin yhteyttä puhelimitse, jolloin diakoniatyöntekijät kartoittavat avun tarpeen. Voit soittaa meille myös silloin, kun haluat keskustel-

la ja tarvitset kuuntelijaa. Voit ottaa yhteyttä myös seurakunnan kotisivujen yhteydenottolomakkeella.

Diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot:
Anne Pöyry, johtava diakoniatyöntekijä p. 0400 143 419
Päivi Haltsonen, Ristimäki läntinen alue p. 0400 143 258
Hannele Salo, Ristimäki itäinen alue p. 0400 143 253
Hanna Jarva, Ristimäki eteläinen alue p. 0400 143 237
Tiina Strengell, Ristimäki eteläinen alue p. 0400 143 238

-apu

"Voit soittaa diakonian numeroon ja varata kassin."

si viedä kotiin. Menekki on parhaimmillaan ollut jopa 90 kassia päivässä. Toiminta jatkuu ulkosalla toistaiseksi. Vapaaehtoisia käsiä tarvitaan mukaan, koska organisointi, kuljetukset ja jakelu ovat iso työ. Kesän lämpimissä keleissä on vielä toimittava suhteellisen nopeasti, etteivät pakasteet ehdi sulaa. Tervetuloa mukaan vapaaehtois-työhön.

oitettavissa

Tarja Nousiainen, Ristimäki itäinen alue
p. 0400 143 257
Taru Rantalainen, Ristiinan alue
p. 0400 143 251
Outi Reponen, Savilahden alue
p. 0400 143 429
Reetta Sirkiä, Anttolan alue
p. 0400 143 452
Maria Vasamaa, Haukivuoren alue
p. 0400 143 235
Irene Wirilander, Ristimäki läntinen
alue ja Suomenniemen alue
p. 0400 143 722
Mari Ylönen, Ristimäki läntinen alue
p. 0400 143 232

HAUTA- KIVIEN OIKAISUA

Saatavana kaikilla Mikkelin
tuomiokirkkosrk:n hautausmailla
sekä Juvalla, Puumalassa,
Mäntyharjulla ja Hirvensalmella.

Juuriharjapesu ja sammaleenpoisto
sis. hintaan, eko-pesuaineet.

SAVON HAUTAKIVIHUOLTO
savonhautakivihuolto@gmail.com
p. 040 174 4952

Yhteislaulutilaisuuksia Ristiinassa

Ristiinan alueella järjestetään yhteislaulutilaisuuksia juhannuksen jälkeen eri puolilla Ristiinaa. Tilaisuudet järjestetään kotien pihoilla ja kylätalojen pihapiireissä säävarauksella. Katso tarkat ajat ja paikat lähempänä kesää Ristiinalainen-lehdestä. Saat lisätietoa musiikkitapahtumista nettisivuiltamme sekä lehti-ilmoituksista. Voit löytää kanttoriemme esittämää musiikkia YouTube -kanavaltamme.

Haukivuorella 50 vuotta sitten ripille päässeiden juhla

Perinteinen 50 vuotta sitten rippikoulun käyneiden juhla (rippivuosi 1970) on päätetty siirtää lokakuuhun erikseen sovittavaan pyhään. Jumalanpalveluselämässä seuraamme Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan linjauksia. Toivomme, että voimme avata lähetyksirpputori Apajan mahdollisimman pian. Alueen työntekijät tavoittaa varmimmin kesäkuussa ja elokuussa. Seurakunnan toiminnasta saa parhaiten tietoa Haukivuoren Seudusta ja mikkelinuomiokirkkoseurakunta.fi/tapahtumat. Myös Haukivuoren alue-seurakunnan Facebook-sivua kannattaa seurata.

Herätysliikkeissä tapahtuu

KANSANLÄHETYS

Päivärukous torstaisin 4.6. alkaen klo 14 Sanan Leivässä, Pirttimäenkatu 8 (joka torstai läpi kesän) ja viimeinen 27.8.

Seurakuntatapahtuma 23.–25.8. Su klo 10 messu tuomiokirkossa, saarna Esko Siljanen. Messun jälk. kirkkokahvit ja Siljasten tulojuhla srk-keskuksessa, klo 18 tuomiokirkossa raamattuluento Matti Malinen, klo 18.45 kahvitarjoilu ja klo 19.15 iltatilaisuus. Ma klo 18 tuomiokirkossa raamattuluento Matti Malinen, klo 18.45 kahvitarjoilu ja klo 19.15 iltatilaisuus. Ti klo 18 tuomiokirkossa raamattuluento Matti Malinen, klo 18.45 kahvitarjoilu ja klo 19.15 iltatilaisuus.

Ristiinassa ke 24.6. klo 18 Raamattuilla Valon salissa, raamattuluento Pirjo Palm, kahvitarjoilu, klo 19.15 iltatilaisuus

SUOMEN RAAMATTUOPISTO

Naisten ja miesten sauna ja iltahartaus: 15.7., 29.7, 12.8. ja 26.8. klo 17 Marttinen, Koukkuniementie 28, Korpijärvenkylä. Naiset sauna klo 17, miehet klo 18, sen jälkeen tarjoilu ja iltahartaus. Tilaisuudet toteutetaan, mikäli viranomaisten määräykset ja terveystilanne sen sallivat. Ota yhteyttä ja varmista: Juha Hasanen 044 5167250

Aurora auttaa päihteettömään vauva-arkeen

Suomessa syntyy vuodessa noin 3 600 lasta, joiden äitien elämään on kuulunut raskauden aikana alkoholi, huumeet tai lääkkeiden väärinkäyttö. Monessa tapauksessa on ollut kyseessä sekakäyttö. Jokaisella ihmisellä on oma tarinansa, mutta niissä toistuu samoja piirteitä: usein rikkonainen perhetausta, lähisuhdeväkivaltaa, mielenterveysongelmia, heikko itse-tunto, periytyvää huono-osaisuutta ja alhainen koulutustaso. Moni empii avun hakemista, koska pelkää lapsensa menettämistä. Pelko ei ole perusteeton, sillä päihteidenkäyttö on huostaanottojen yleisin syy Suomessa.

Essoten alueella on vuoden alusta käynnistynyt Aurora-hanke. Se on suunnattu tukemaan lasta odottavia tai juuri lapsen saaneita äitejä. Muutokselle tarvitaan paljon aikaa ja tukea senkin jälkeen, kun elämä on alkanut asettua uusille uomille. Luottamuksen rakentuminen on tärkeää, jotta päästään eteenpäin. Aurora-hanke on paketti, joka tulee apua tarvitsevan luo ja kulkee rinnalla äidin kasvaessa vanhemman rooliin. Aurora-ryhmää ohjaa lapsityön moniosaaja Susanna Sillanpää. Pieni ryhmäko-ko on madaltanut monelle kynnyksen. Ryhmässä on neljä äiti-vauva -paria/vuosi. Äidit ovat iältään 15 – 30 -vuotiaita. Hanke on kaivattu lisä Mikkelin seudun palveluihin. Mukana ovat Valkonauhaliitto ry, Mikkelin ITU (intensiivinen tuki). Ryhmässä tehdään yhteistyötä neuvoloiden, Viola ry:n ja lastensuojelun kanssa.

Tuija Viestilä

Papin päästä

Istockphoto

Uusimman tiedon mukaan

LUMEN ALTA paljastuu yleensä jotain. Nyt lumetoman talven jäljiltä on paljastunutta sellaista, mitä nykyinen sukupolvi ei ole kokenut. Ihmisten välinen kanssakäyminen on hankaloitunut, ehkä pysyvästi. Pahinta on ollut huomata tiettyä arkuutta luonnollisissa kontakteissa. Tietävästi katse ja hymy ei tartuta ketään. Tosin uusimman tiedon myötä sekin asia voi muuttua.

Sosiaalisia kontakteja on aina rajoitettu. Varallisuus, säätyerot ja jopa puoluekanta määrittivät sosiaalista elämää. Myös sukupuolten kanssakäymistä säädeltiin. Läheisyys, luottamus ja sitoutuminen liittyivät perinteisesti toisiinsa. Parisuhde oli muutakin kuin kahden ihmisen ”mukava” asia. Nykyään olemme tarkempia siinä suhteessa, keitä haluamme ystäviksi. Viihdymme samalla tavalla ajattelevien kanssa. Eikä varovaisuus ihmissuhteissa ole pahitteeksi. Pelkään silti, että olemme menossa kohti aikaa, jossa tuntemattomia vältellään. Turvallisuus- ja mukavuussyistä. Itsekkään en kaipaa ylenpalttista tuttavallisuutta, mutta pappina haluan olla helposti lähestyttävä ja mukava.

Kristilliseen uskoon sopii huonosti sosiaalinen eristyneisyys. Seurakunnan tehtävä on koota ihmisiä yhteen. Kaiken maailman tempaukset eivät vielä riitä seurakuntayhteydeksi, mutta voivat toimia porttina siihen. Usko, toivo ja rakkaus tarvitsee ihmiskontakteja. Lähimmäistä on autettava hä-

dässä, vaikka se sisältäisi riskin. Silti uhkarohkeus ei kannata. Myös itseään on osattava rakastaa, vaikka maskin takaa.

Historiassa tunnetaan aikoja, jolloin kuolemaa on uhmattu. Sodassa sankaruus palkitaan. Rooman valtakunnan ruttoepidemia tyhjensi pääkaupungin rikkaista, mutta köyhät jäivät aloilleen ja kristityt vaaransivat terveytensä auttaessaan muita. Myöhemmin suureen vaaraan joutuivat ne, jotka pitivät kiinni vakaumuksestaan olla tinkimättä uskostaan keisarin edessä. Papit ja vanhimmat, joita ei vangittu tai tapettu, pakenivat maan alle. Seurakuntaa johdettiin kirjeillä ja etäviesteillä, kuten tänä keväänä.

Yhden asian olen nyt kuitenkin oppinut. Mikään ei ole itsestäänselvyys. Kun aamulla herään ja huomaan olevani edelleen terve, kiitän Jumalaa. Luonnossa liikkeessani tajuan taas, miten kotiovelta voidaan avautua jotain niin hienoa. Kirjahyllyn luke-mattomat kirjat ovat alkaneet taas kiinnostaa. Eikä uutisia jaksa kuunnella jatkuvasti, sillä uusimman tiedon mikään ei ole muuttunut.

Ehkä muutos on tapahtunut jossain muualla. Omasa sydämessä, asenteissa ja käytöksessä. Siihen olemme tarvinneet tämän hiljaisen ajan. Huomaatko, kesä on jo tullut!

Markku Liukkonen
aluekappalainen

Lasten suusta

2-VUOTIAAN SANASTOA

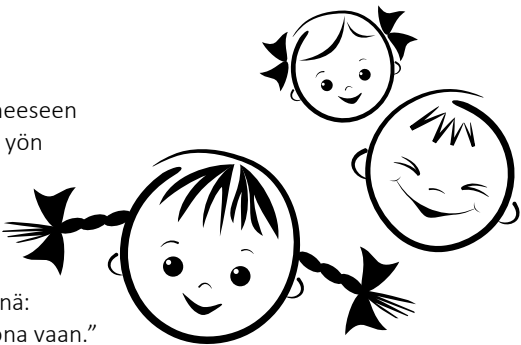
Jäätelö = täkytä

Mansikka = takita

PIKKUSISKO (2V.) siirrettiin isoveljen (4v.) kanssa samaan huoneeseen nukkumaan. Hieman katkera isovelj totesi äidilleen ensimmäisen yön jälkeen järkyttyneenä: ” Mä en totu tähän IKINÄ!”

ÄITI KATSOI 4-vuotiaan kanssa Youtubesta lasten pääsiäishartautta. Äiti kertoi, että palmusunnuntaina Jeesus ratsasti aasilla Jerusalemiin. Jo valmiiksi väsynyt 4-vuotias totesi ärtyneenä: ”En minä halua mennä minnekään Jerusalemiin! Haluan olla kotona vaan.”

Oletko kuullut lasten hauskoja lausahduksia ja sutkautuksia? Jaa ne kanssamme. Lähetä ”lasten suusta” -tarina: hanna.raina@evl.fi tai 0400 143 277

Suhteellista

Muista tehdä hyvää

Se oli yksi junamatka Helsingistä Mikkeliin. Juna oli viimeistä paikkaa myöten täynnä, ja viereeni istahti vanhempi mieshenkilö. Aloimme keskustella. Ensin niitä näitä, sitten henkilökohtaisempia. Mies kertoi innostuksestaan Albert Edelfeltin elämästä ja elämäntyötä kohtaan. Hän esitteli kansiota, jonne oli kerännyt kaikenlaista innostukseensa liittyvää. Runsaasta kirjeenvaihdosta taiteilijan ja hänen äitinsä välillä hän mainitsi useaan otteeseen ja luki katkelmia.

Kuuntelin kiinnostuneena miehen kertomaa. Opin paljon Edelfeltin elämästä, mutta keskustelun merkittävin anti oli seurata sitä, miten miehen elämän uurtamat silmät syttyivät loistamaan silloin, kun hän puhui itselleen merkittävästä asiasta.

Juna saapui Mikkeliin, ja nousin lähteäkseni. Mies kaivoi laukustaan sateenvarjon ja antoi sen minulle saatesanoilla: muista tehdä hyvää. Tuntui vähän kiusalliselta ottaa vastaan toisen omaa, ja toisaalta olin häkeltyneen iloinen. Sateenvarjo kulkee yhä mukani, saa hymyilemään ja kannustaa toimimaan.

Muista tehdä hyvää ja ota vastaan sitä hyvää, mitä elämä tarjoaa. Sillä lailla voit omalta osaltasi tehdä elämästäsi ja lähelläsi olevien elämästä parempaa. Hyvää on tarjolla aina, myös silloin, kun elämä on epävarmaa, raskasta, mieli ja tunteet myllerryksessä tai tylsistyminen vallitseva olotila.

Maija Haaparanta
sairaalapastori

Rukoushetki

Juhannus on Johannes Kastajan päivä

Johannes Kastaja tunnetaan miehenä, jolla ”oli yllään kamelinkarvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hänen ruokanaan olivat heinäsiirakat ja villimehiläisten hunaja” (Matt. 3:4).

Juhannuksen evankeliumitekstit korostavat Johanneksen erityistä roolia. Johannes oli tienraivaaja ja tiesi: ”Minun jälkeeni tulee toinen.” Hän julisti Jumalan sanaa ja kastoi ihmisiä Jordan-virrassa – myös itsensä Jeesuksen.

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen kastettavaksi. Johannes esteli ja sanoi: ”Sinäkö tulet minun luokseni? Minunhan pitäisi saada sinulta kaste!” Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Älä nyt vastustele. Näin meidän on tehtävä, jotta täyttaisimme Jumalan vanhurskaan tahdon.” Silloin Johannes suostui hänen pyyntöönsä. (Matt. 3:13-15)

Johannes Kastajaa juhliitaan kesällä sen vuoksi, että hän syntyi puoli vuotta ennen Jeesusta. Johanneksen vanhemmat, Elisabet ja Sakarias, olivat iäkäs lapseton pariskunta. Jumalan uutta luova voima vaikutti, ja heille syntyi poika.